

Karlínské listy

Konec školy se blíží a sním i naše Karlínské listy. Přejeme hezké počtení. :)

~ Karlínské listy červen 2026 ~

Havran: Maturitní četba, co Vám vleze do hlavy (a nezmizí)

Představte si, že je pochmurná prosincová noc a cítíte na sobě zimní depresi. Jste unaveni, skoro už spíte a najednou se ve vašem pokoji objeví havran. Normální člověk, by ho poslal zase zpět na mráz, ale hlavní postava básně ne.

Místo toho s ním začne rozmlouvat, což se stane její osudovou chybou...

Edgar Allan Poe totiž nepsal stereotypní horory, jak je známe dnes. Místo toho se soustředil na psychiku postav a toho, jak se sami dokážou vlastní myslí zničit. Stejně jako student v autorově nejznámější básni.

Havran v básni nepředstavuje jen pouhé zvíře, ale hlavně smutek, šílenství a špatné myšlenky, které nás ne a ne opustit. Toto všechno studenta postupně šíří a stává se čím dál tím zoufalejší s každou havranovou odpovědí: opakujícími se slovy Nikdy víc.

Pravým mučícím nástrojem ovšem není havran sám, ale představivost a domýšlivost hlavní postavy, která přivádí studenta k šílenství. Stejně jako nás někdy naše myšlenky mohou odvést na místa, kam se už nikdy nechceme vrátit.

Autor: Edgar Allan Poe (1809-1849) – Američan

Tvorba: temná a psychologická

Téma: smutek, ztráta milované osoby, postupné šílenství

Motiv: havran jako symbol neustálé připomínky bolesti („Nikdy víc“)

Forma: lyricko-epická báseň

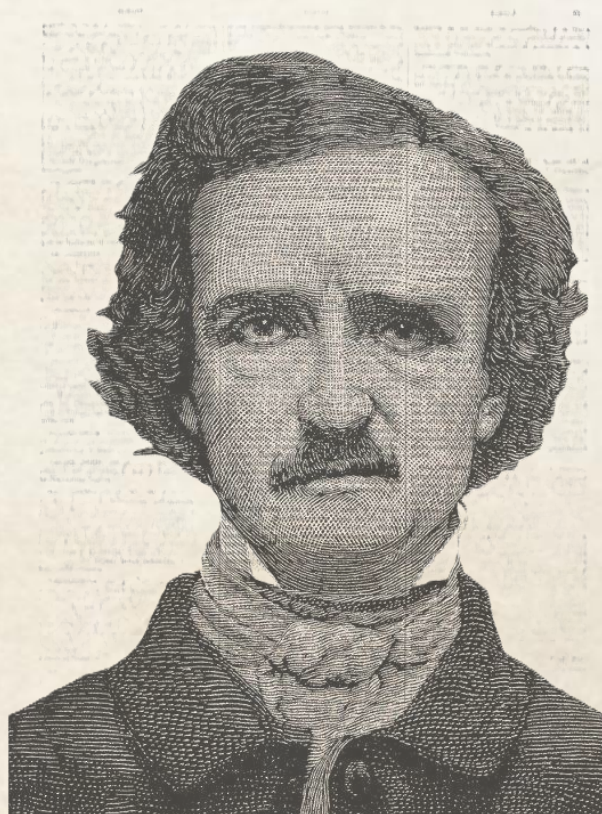
Rým: sdružený, střídavý, vnitřní

Důležité: hlavní je psychika postavy a její vnitřní rozpad

Proč si báseň vybrat?

- Je to krátká četba.
- Snadno se analyzuje.
- Má silnou atmosféru, která se dobře popisuje.

Jolana Redlichová

Výpisky z herbáře

Smetánka lékařská (pampeliška)

Žluto korunná rostlina s vícehlavým kořenem a bohatou různí přízemních listů, jež jsou podlouhlé se špičatými výčlenky. Kvítky jsou jazýčkového tvaru, žluté barvy, s umístěním do kruhu. Kveté od dubna do července.

Je to celosvětově velmi hojná rostlina vyskytující se především na lukách. Jedná se o plevel s mnohými poddruhy a odrůdami, které se někdy považují za samostatné druhy. I přes to, že je pampeliška plevel, není vůbec jedovatá, nýbrž je léčivá a velmi chutná. Pampeliška jde využít od kořene až po květ. Její listy se dají používat do polévek, či salátů, z květu se dá udělat čaj nebo rostlinný med, z kořene se po upražení dá vyrobit náhražka kávy a stonek se po uvaření dá podávat jako příloha.

Celá rostlina je velmi bohatá na vitamíny a minerály. Pomáhá na pročištění jater a ledvin. Je velmi dobrá pro diabetiky a na tvorbu žluči a má nespočetně mnoho dalších léčivých účinků. Ačkoliv je pampeliška zdraví prospěšná, nesmí se konzumovat po kvantech, způsobuje zažívací potíže a narušuje srážlivost krve.

Všechny tyto informace byly ověřeny s atlasem a léčitelskými stránkami.

Hana Weberová

Inscenace Potopa v divadle DISK

Nedávno jsem měla možnost vidět inscenaci Potopa Eliáše Gaydečky, kterou uvádí studenti DAMU v Divadle DISK. Už samotný námět je poměrně netradiční – děj se odehrává ve fastfoodu FCK, kde se setkávají různé společenské skupiny, od vulgárních studentů Vysoké školy ekonomické až po indického turistu. V jednu chvíli ale venku před budovou propukne potopa biblických rozměrů. Lidé, kteří by za normálních okolností ani nenavázali oční kontakt, jsou teď nuceni se spojit a společně přežít v prostorech FCK. Přestože to na první pohled působí absurdně až komicky, inscenace tento motiv využívá k hlubší výpovědi o chování lidí v krizových situacích.

Zpočátku hra působí spíše jako nadsázka, postupně se ale atmosféra proměňuje a nabývá na napětí. Postavy ztrácejí kontrolu a ukazuje se jejich skutečná povaha, což lze chápat jako určitou kritiku společnosti. Právě tato proměna od humoru k vážnějším tónům je jedním z nejsilnějších prvků celé inscenace. Humoru ale v průběhu hry neubývá, po celou dobu inscenace jsem se neustále popadala za břicho a nemohla se přestat smát. Ať už to byly aktuální zhumorizované politické náarážky nebo, a teď mi to, prosím, promiňte, 67 jokes, vše bylo využito ve správném poměru a nepanovala žádná trapnost.

Herecké výkony byly velmi energické a přesvědčivé. Studenti dokázali dobře pracovat s výraznou stylizací, i když místy byla jejich expresivita možná až příliš intenzivní. Na druhou stranu to ale odpovídá celkovému pojetí hry, která je založená na nadsázce a určitém chaosu.

Musím říct, že letošní 4. ročník studentů činohry je velmi šikovný. Kdybych je měla shrnout, všichni mají jistý důvtip, což na diváka působí přirozeně přitažlivě. Mně osobně se nejvíce líbil herecký výkon Alžběty Dočekalové, která hrála brigádnici Bertu. Její neskutečná jemnost zachytila mou pozornost, a i přes to, že charakterově nebyla má oblíbená ženská role, pocit, který ve mně výkon zanechal, v sobě držím až doteď. Má oblíbená mužská role byl Vítek, student vysoké školy, kterého si v Potopě zahrál Radek Lajfr. Tato neskutečně komická postava naprosto obscénního a sprostého mladého studenta mě ohromně bavila. Lajfova rafinovaná hravost s diváky a geniální načasování diváka vtáhla do děje a na chvíli zapomněl, že je v divadle, a ne s ostatními postavami v FCK.

Potopa není typickým divadelním představením, ale dle mého názoru oslní diváka každé věkové kategorie. Já jsem do DISKu vyrazila se svými rodiči a s nimi jsem se na tomto výroku shodla. Přes drobné výhrady ji lze považovat za podnětný, originální zážitek, který stojí za pozornost.

Jestli chcete podpořit studentskou originální tvorbu (konec konců, režisér Eliáš Gaydečka je také student režie na DAMU), vyražte na inscenaci Potopa, dokud to ještě jde. A pokud to nestihnete, tak rozhodně nezapomeňte na členy tohoto ročníku a Eliáše Gaydečku. Určitě o nich ještě uslyšíte.

Róza Hrbková

Čas

Čas

Čas

Čas

Musíš už jít

Čas

Čas

Nestíháš

Čas

Sakra...

Proč?

Proč se z času najednou staly životní milníky,
denně překonávané překážky.

Proč najednou tu úzkost v břiše mám,
kdykoliv se na své ručičkové hodinky podívám.

Proč kdykoliv chci dělat něco nového,
můj strach z času mi to zabrání.

Můj život je zasazený do cyklů sekund a minut, které proudí do hodin a ty se vlévají do řeky dnů,
až se nakonec jako celý proud, jak tomu, tak po *čase* bývá, vlejí do moří a oceánů
dlouhých let a století v naší naprosto nudné jednotné historii.

A až možná tam, jen možná, když budete mít štěstí, bude někdo řešit, co vás trápilo.

Není lepší to radši nezkoušet?

Jen kdyby tak neexistoval ten zpropadený čas.

Ten čas, co tomu všemu velí, i když se to většině nelíbí.

Ten čas, co nám řekl, že Nový rok máme slavit v zimě a dárky nesmíme otevírat v létě.

A nebo to byli lidé?

Ti, co tomu všemu velí, i času, ti to udělali.

A nám z života neustálé milníky nadělali.

Ester

Jak se nezbláznit z politiky

Žijeme v době, kdy se na nás ze všech stran, ať už od rodiny, přátel nebo z našich mobilních telefonů, valí všemožné politické názory a novinky, které jsou velmi často negativní a demotivující. Kvůli tomu se ve společnosti, a z velké části mezi mladými lidmi, začal šířit oblak kolektivní beznaděje. Lidé na základě toho mohou být zmatení, deprimovaní a otrávení, což vede k tendencím se od politiky distancovat. To však není řešení. Jak se tedy z politiky nezbláznit, ale stále se v ní orientovat?

V první řadě je důležité si uvědomit, v jaké míře a z jakých zdrojů politický obsah vlastně čerpáme. U velké části jsou to totiž pouze krátké alarmující nadpisy článků na sociálních sítích, které jsou přímo vytvořeny k tomu, aby hrály na emoce. Když takovýchto zpráv za den vstřebáme kupříkladu několik desítek, vede to jen a pouze ke zmatení, protože kdo se v tolika různorodých informacích má vyznat. Proto je potřeba se pokusit takovéto informace omezit.

Jako alternativu si můžete přečíst článek ze seriózního zdroje nebo si poslechnout podcast, jelikož v takovémto formátu a dobře vysvětlený vypadá problém hned o něco méně strašidelně. Ani někteří politici totiž nemají v zájmu vytvořit společnost orientovanou v politice a v jejich slovech a prohlášeních se často podstata problému hledá těžko. Proto nechat si problematiku vysvětlit nějakým odborníkem je často to nejlepší, co pro sebe a svou znalost politiky můžete udělat. Z podcastů, o kterých si myslím že jsou naši generaci bližší než čtení článků, bych určitě doporučila Dobrovského a Šídla nebo Kecy a politiku.

Dále také pomáhá angažovat se v různých společenských aktivitách. Ať už jde o podepsání petice nebo účast na demonstraci, toto jsou věci, které na vás zanechají okamžitý efekt. Podepsání petice je rozhodně jednodušší možnost, jelikož není asi nic snazšího než kliknout na odkaz, vyplnit pár údajů a odeslat. Tímto jste udělali něco, u čeho si můžete být jistí, že to pomůže dobré věci a dá vám to skvělý pocit. Jít na demonstraci je sice o něco namáhavější, jelikož je potřeba si na tuto aktivitu vyhradit čas, ale za mě se jedná rozhodně o aktivitu efektivnější. Máloco vás totiž nabije takovým zápallem, jako vidět stovky až tisíce lidí se stejným názorem a cílem.

A kdyby vám to nestačilo, můžete si vyzkoušet dobrovolničení. Já jsem se například rozhodla poprvé si vyzkoušet takto aktivně pomáhat na demonstraci na Letné a můžu to vřele doporučit. Jedná se totiž o něco, co navenek působí mnohem složitěji než ve skutečnosti. Stačí se jen přihlásit na stránkách konkrétní organizace, vybrat si, s čím byste chtěli pomáhat, v daný den se dostavit, úkol splnit a máte hotovo. Jako odměnu za odvedenou práci potkáte velmi zajímavé lidi a osobnosti a odnesete si nenahraditelný pocit, že jste udělali něco, co má smysl.

K závěru bych jen chtěla dodat, že na politiku rozhodně nejste sami. Proto se nenechte zastrašit, zajímejte se a mluvejte o ní s okolím. Tím totiž vytváříte edukovanou a aktivní společnost, která se neprobudí jen jednou za 4 roky, když se zrovna odehrávají volby.

Kačka Kučerová

IF YOU REPEAT A
LIE OFTEN ENOUGH,
IT BECOMES ~~TRUTH~~
POLITICS

Prach rajky pod magnólií, na které stojí koza, před mým domem, v poledních hodinách

Bloudila jsem temnem, kde mne ze všech stran obléhal zvláštní ušmudlaný vícehlas těžko zřetelný, ve kterém jsem bloudila a s naivitou pátrala po pěkných věcech. Našla jsem prázdnou miskou od žrádla a bič. Sluchem se mi šťourala všeobecná přítomnost špinavých úlomků těžkých slov, snad o penězích a exhibicionismu, a rakoviny a zmatku, jež mou kůži bravurně chladil. Koloběžným způsobem bodal do mé duše. Náhle vyrušení převratným úderem, mohutným jako skála, svým zuřivým jekotem vyplašil veškerou hrůzu do čtyř světových stran. Jen Já a Zvon. Nepřetržitě se rozléhal kolem mých skrání s všudypřítomností, má osoba pohlcena tím hřmotem jako malstrómem. Vábilo mé sluchy to zvučení, ach, kdyby tak bylo alespoň kapánek delší a já se do něho mohla zaposlouchat. Poledne. Květy magnolie polity září sluneční, dívka však pod magnólií v temnu stínu v útěku před sluncem a před životem. Děvče krásné, jak jitřenka, delikátní květinka s velikýma očima čokoládového odstínu, kulatým obličejem, souměrným, obléhaným vodopády zlatého vlasu, s hlubokými jiskrnými sivými zraky na pleti alabastrové, jemné, s dólíčky kolem rudých rtů, hleděla zelenými zraky, každý, kdo na ni pohleděl, jejími zraky modrými hlubokými, jak studna, uváben byl a vraná hříva, něžné, nevinné a další podobné komické vlastnosti ideální ženy, kterými nikdo nedisponuje, nebyly ani u této osoby přítomny, skutečně překypovala depresí. Trávou toulaly se její bezduché zraky. Pohled na bledý květ sedmikrásky, uhel proti pokřivené tváři této ohavy. Klid vzduchu, nad její tmavou skřípavou hřívou, přistáním čehosi vyrušen byl, polekala se tato depresivní duše. *Ej, co to mám na hlavě. Rajka. Pestroučká, s mým charakterem v kontrastu. Je vážně krásná, krásná, krásná. Krásná.* Hemžily se do atmosféry hvozdy smíchu v jejích ústech klíčící. Jen smála se a smála se. Víc a více, silně a silněji, hřejivěji. Rudý vykřičník utápěl se v mladém odpoledním rybníčku, rozplýval se k břehům, nostalgií byly mu ty časy, když ještě labutí býval. Rudá větvila se dál a dále. Už též ani ona vzduch nevdechovala a už jí z tepla taktéž duše tála. *Hmmm, mě vlastně tak trochu vadí, ta rajka? Mám ji udusit či rozkrájet na kousky, na prášek?* Vytáhlo to děvče z kapsy ostrý nástroj. Chvíli tam seděla s práškem, pak ho smetl vánek, dívku pouze po zádech pohladil. Vlhčil jí tváře útek vlhkých pramenů z řasoví, utřela je dlaní a měla na dlani muchomůrky a neviděla. To se stalo pod haluzí magnolie, na níž tradičně stálo sudokopytí s kožkou sivou trávíc růžová kvítka, probuzeno poledním zvonem. Tady žijí kozy na stromech. A tahle magnolie tu se mnou žije už nevím jak dlouho.

Zuzana Mátlová

Jaro tam, kde nic nekvete: cesty do vesmíru

Jaro 2026 nám přineslo nejen maturity :-(, ale také mnohé vědecké a kulturní události z vesmíru. O dvou zásadních jsem se rozhodla napsat.

ARTEMIS II

Určitě jste na začátku dubna zaznamenali vzlet rakety NASA neboli misi Artemis II. Cílem mise byl průlet kolem Měsíce a vyfocení jeho odlehlé strany, kterou ze Země nikdy nevidíme.

Cesta

1. dubna v půl jedné ráno našeho času vzlétla posádka z Kennedyho vesmírného střediska. Podle plánu orbitovali Zemi a pak zahájili manévr TLI (Trans-Lunar Injection) – prudké zrychlení lodi, a to je nasměrovalo na dráhu k Měsíci. 6. dubna dosáhla loď vzdálenosti 406 771 km od Země a tím překonala rekord mise Apollo 13. Když prolétala kolem Měsíce, loď se přiblížila až na 6 500 km od jeho povrchu a posádka mohla cca 3 hodiny pozorovat a fotografovat odvrácenou stranu Měsíce. Pojmenovali 2 nové krátery – Carroll a Integrity. V tomto období také na 40 min ztratili veškerou komunikaci se Zemí. 7. dubna se pomocí trajektorie volného návratu (gravitace Měsíce zakřivila dráhu lodi) začali vracet zpět směrem na Zemi. Cestou zpět se také spojili s mezinárodní vesmírnou stanicí ISS. 10. dubna ve 2 ráno se velitelská část lodi štítem vpřed úspěšně zřítila do Tichého oceánu.

Posádka

Skládala se ze čtyř astronautů: Reid Wiseman – velitel mise, Victor Glover – pilot, Christina Koch a Jeremy Hansen – letoví specialisté. Poprvé v historii se k Měsíci vypravili Afroameričan, žena a občan jiné země než Spojených států amerických.

Zajímavosti

Při návratu do atmosféry letěla loď rychlostí 35krát větší, než je rychlost zvuku.

Probíhal experiment HERA, který pomocí čipů od české firmy ADVACAM monitoroval hladinu radiace na palubě.

Název kráteru Carroll vznikl na počest zesnulé ženy velitele Reida Wisemana.

Měli problémy se špatně splachující toaletou. :(

Posádka měla možnost sledovat zatmění Slunce na cestě od Měsíce.

Co bude dál?

Příští rok v rámci mise Artemis III chce NASA dostat astronauty na jižní stranu Měsíce.

SPASITEL – PROJECT HAIL MARY

Teď se posuneme vesmírem o hodně dál, až do jiné galaxie, hledat záchranu našeho světa. Samozřejmě už mluvím o filmu, a ne o realitě.

Film Spasitel, který je už od března v kinech, zaujal mnoho diváků, a nejen fanoušky sci-fi filmů. Podle knižní předlohy od Andyho Weira, který také napsal knihu Marťan, a s režii dvojice Phila Lorda a Chrise Millera (Spiderverse filmy, LEGO movie) tento film opravdu zazářil. Hlavní roli hraje Ryan Gosling, který je i producentem filmu.

Úvod do děje

Učitel přírodopisu Ryland Grace se probudí na vesmírné lodi, kde všichni ostatní členové posádky zemřeli a vůbec si nepamatuje, jak se tam dostal. Paměť se mu pomalu vrací a zjišťuje, že má za úkol zachránit Slunce před vyhasnutím způsobeným neznámou látkou. Grace se snaží zjistit, jak se dostal na loď a jak zachrání Zemi, když ani neví, jak by se dostal domů. Naštěstí v tom nebude sám...

Dojmy (bez spoilerů)

Film mě opravdu mile překvapil. Trval 2 hodiny a půl, ale ani na chvíli jsem se nenudila. Je tam hodně akce a také se u něj budete dojímat. Efekty jsou úžasné, hlavně na velkém plátně. Většina filmu nepoužívala green screen a museli postavit celou vesmírnou loď. Pokud jste viděli film Marťan z roku 2015, tak tohle je určitě něco pro vás.

Karolína Procházková

Den bez spěchu

Jak jste již možná zaregistrovali, 23. dubna se nespěchalo. Tedy jak kde, alespoň by se mělo připomenout, že se spěchat nevyplácí. Tímto dnem se připomíná konkrétně spěch za volantem, jelikož ten je mnohem rizikovější, než když ráno spěcháte a topinkovač vám nepřipraví dokonale propečený toast tak, jak ho máte rádi. Spěch za volantem totiž neohrožuje jen řidiče a spolujezdce, nýbrž také všechny účastníky silniční komunikace. Je sobecké kvůli sobě ohrozit život druhých, natož kvůli takovým malichernostem.

Moje máma vždycky říkala: „Jediné, co musíš, je se narodit a umřít.“ Vím, že to v realitě takové peříčko není, když se náš život skládá z více povinností než z těch, co zmiňuje moje máma. Každopádně nám to ale třeba pomůže si konečně uvědomit, že to, kvůli čemu spěcháme, není tak podstatné a rozhodně to nemá větší cenu než naše zdraví. Tak přijdeme o pár minut později na schůzku, záleží na tom? Samozřejmě nemůžeme být „salámisty“ a říct si, že je teď všechno jedno a my se na to můžeme vykašlat. Právě naopak! My bychom měli udělat maximum pro to, abychom nespěchali. Vím, že to občas nejde, dokonce to víte i vy! Občas jsou události, na které zkrátka včas dojít musíme,

a i když kvůli nim vstaneme o hodinu dříve, třeba takové zpoždění tramvaje neovlivníme. Co už ale ovlivnit můžeme, je naše reakce. Já osobně bych začal hnát tak rychle, jak by to jen šlo. Téměř bych všechny kolemjdoucí povalil, jak rychle bych uháněl. Ale přesně v tento moment bychom se měli zastavit a říci si – jak už na chodníku, tak ve vozidle – stojí nám to za to?

Ruku na srdce, koho už někdy málem přejela tramvaj. Hádám, že se ta nepříjemnost nevyhnula téměř nikomu. Leda Brňákům, ti to asi bohužel zažili se šalinou. Každopádně asi víte, že se nám v ten moment až tím strachem, že jsme málem přišli o vlastní život, zastaví srdce. Přitom bychom se v první řadě měli zastavit my sami

a zvážit, jestli je v pořádku, jak jsme jednali. A teď si představte, že by na to došlo. Došlo by přesně na to, čeho se většina z nás bojí. Smrt. Ano, je to ten nejhorší možný scénář, ale bohužel dost častý. Obětovat své zdraví spěchu je ta největší hloupost, jíž se můžeme jako společnost dopustit. Nedovolme mu to! Kvůli takové malichernosti ohrozit své zdraví a za volantem i zdraví druhých? Zbláznili jsme se?! Přitom za tím stála kupříkladu lepicí páska, pro kterou jsme tak pospíchali. Tak moc, že jsme se kvůli ní zmrzačili.

Rozumíte tomu, že i kvůli takovým hloupostem jsme ochotni pospíchat? Nebudu ani vás nechci moralizovat, ale myslím si, že když něco nestihneme, stejně bude téct voda z kohoutku. A když nic jiného, než spěchat nejde, tak se zkusme pozastavit a říct si, že nejsme kočky a život máme jen jeden.

Kryzstof Schmied

take your time

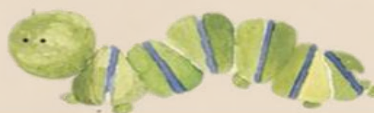
Jarní křížovka

1. Křesťanský svátek na jaře
2. Pletený prut používaný o Velikonocích
3. Zelený jarní měsíc (po březnu)
4. Mládě slepice
5. Jarní květina žluté barvy (na loukách)
6. Jarní astronomický okamžik, kdy se vyrovnává den a noc
7. Svátek 1. května
8. Tradice – barvená ____
9. Déšť typický pro jaro
10. Název období po zimě
11. Velikonoční pečivo ve tvaru mláděte ovce

1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												

Šéf redakce: Jolana Redlichová, Nelly Vítová

Redakce: Ben Matásek, Róza Hrbková, Kačka Kučerová, Ester, Oli, Hana Weberová, Zuzana Mátlová,

Nicoletta Peisarová, Karolína Procházková, Kryzstof Schmied

Grafika: Tereza Křečková

Zvláštní poděkování patří Janu Sumcovovi, Ivaně Boháčové a všem, kdo se podíleli na korekturách <3